

Το ποτάμι και το νταούλι

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Πολύ του άρεσε του Ορέστη να βλέπει τον παπού του να παίζει το νταούλι του. Αυτό το κρουστό όργανο του έκανε πολύ μεγάλες σχέσεις με άλλα όργανα, όσο και για τον τ

να ξεσηκώσει ολόκληρο οικοδομικό τετράγωνο.

Όμως τον παπού δεν τον βλέπανε συχνά. Λίγες φορές τον χρόνο μονάχα τους επισκεπτότανε από το χωριό. Το καλοκαίρι φυσικά τον επισκέπτονταν εκείνοι, ο μπαμπάς, η μαμά κι ο Ορέστης. Μάλιστα, το καλοκαίρι που πέρασε του είχε δείξει λίγο ο παπούς πώς να παίζει το νταούλι.

– Να, κράτα αυτά τα δύο ξύλα σφιχτά, τον είχε συμβουλέψει, το χοντρό ξύλο που κρατάς με το δεξί σου χέρι λέγεται «κόπανος», και το λεπτό που κρατάς με το

αριστερό λέγεται βίτσα. Τώρα χτύπα τη δεξιά πλευρά του νταουλίου. Ωραία, τώρα χτύπα και την αριστερή. Βλέπεις που η δεξιά πλευρά έχει πιο βαθύ, πιο μπάσο ήχο απ' ότι η αριστερή; Μπράβο, για συνέχισε...

Είχε ενθουσιαστεί ο Ορέστης με το νταούλι εκείνες τις μέρες του καλοκαιριού που έμενε στο χωριό με τους δικούς του. Μάλιστα, το τελευταίο βράδυ πριν γυρίσουν στην πόλη, ένα βράδυ που σίγουρα δε θα το ξεχνούσε ποτέ, είχε ξενουχτήσει με τον ιστορία του ξεχωριστού εκείνου

– Που λες Ορέστη μου, όταν

ήμουν μικρός, τα πράγματα δεν ήταν εύκολα. Ο πατέρας μου με το ζόρι μπορούσε να μας θρέψει. Ένας απλός βοσκός ήταν, αλλά έκανε ό, τι μπορούσε για τα παιδιά του. Τότε ζούσαμε στη Βοβούσα, σου έχω πει για τη Βοβούσα; Πανέμορφος τόπος! Ξέρεις γιατί τη λένε έτσι; Γιατί τη διασχίζει ο ποταμός Αώος και η βοή του ποταμού αυτού αντηχεί σε όλο το χωριό! Ελπίδα μου είναι ότι ο πατέρας θέλησε να την ξεπεράσει αυτή τη βουή!

τέντωσε πάνω σ' αυτόν τον

μεγάλο

κύλινδρο! Έπειτα τα έσφιξε με κάτι κορδόνια που βρήκε. Κι έτσι έφτιαξε αυτό το νταούλι. Από εκείνη τη μέρα και μετά, κάθε φορά που έβοσκε τα πρόβατά του, έπαιζε με το νταούλι του, και ο ήχος από το δυνατό αυτό όργανο, έφτανε ως τα παράθυρα της Βοβούσας, ακριβώς όπως και η βουή του ποταμού! Και τώρα ακόμα, αν ρωτήσεις στο χωριό τους γέροντες, παρόλο που πέρασαν πολλά χρόνια από τότε που ο πατέρας μου έφυγε, θα θυμούνται να σου πουν για τον βοσκό με το νταούλι της Βοβούσας.»

Αυτή η ιστορία είχε εντυπωσιάσει πολύ τον

Ορέστη. Και τώρα παρόλο που ήταν καταχείμωνο περίμενε με αγωνία στην πόρτα να ξεπροβάλλει ο παππούς. Γιατί του είχε υποσχεθεί ότι θα τους επισκεφτεί μετά

τις χειμερινές διακοπές. Ένας σύλλογος τον είχε προσκαλέσει να παίξει νταούλι σε μια εκδήλωση με παραδοσιακούς χορούς. Ο παππούς, αφού θα έκανε πρώτα μια στάση στον σύλλογο, για να κάνει μια πρόβα με τους χορευτές, στη συνέχεια θα ερχόταν να φάει μαζί τους.

Η πόρτα άνοιξε. Ο παππούς χαμογέλασε σε όλους και τους αγκάλιασε θερμά. Τους είπε χαρούμενα πώς πήγε η πρόβα και πώς τους περίμενε να είναι στην ώρα τους την επόμενη μέρα.

Έτσι κι έγινε. Ο μπαμπάς, η μαμά κι ο Ορέστης κάθισαν στις θέσεις τους. Πολύς κόσμος ήταν μαζεμένος εκεί. Στη σκηνή φάνηκε ο παππούς. Φαινόταν λίγο αγχωμένος αλλά χαμογελαστός. Ο χορός άρχισε. Οι χορευτές, ντυμένοι τις παραδοσιακές του φορεσιές, ακολουθούσαν με ευλάβεια τον ρυθμό που έδινε το νταούλι. Ο Ορέστης ένιωσε μεγάλη περηφάνια και συγκίνηση για τον παπού του.

Ο χορός τελείωσε. Ο μικρός πετάχτηκε από την καρέκλα του και άρχισε να χειροκροτεί δυνατά. Ο παππούς του τον κοίταξε από τη σκηνή συγκινημένος και σαν να του έκλεισε το μάτι πριν κάνει μια βαθιά υπόκλιση στο κοινό.

Παρακάτω μπορείς να δεις μια μικρή ταινία, στην οποία ο οργανοπαίχτης εξηγεί πώς κατασκευάζεται το Ποντιακό Νταούλι και την ιστορία του και θα τον ακούσεις να παίζει μ' αυτό.

[youtube <https://www.youtube.com/watch?v=gGn6puOh3EY?rel=0>]

Αλέξανδρος Σαββόπουλος